Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36948
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

silentium eos quos eundem po
tent in errore decipiunt Isi
dorus Laude aures tuas ne
audias malu sicut in tanta
vba vanus sermo cito pollut
mente suale acutur qd' libe
ter audit Nichil aure tua
quod impedire possit predat
Nichil qd' non expedit sonus
vocis eruptat hoc predat a
labijs qd' aures non polluat
audiente Sermo vanus vane
conscientie index est Cris
sermo ostenditur talis et a
lingua conprbat Petre verbu
qd' non edificat aures Plan
latum restitit vana et diu pua
no tanen in magnis glo
rabim Et in loquendo et tu
tacendo pitus esto Discerne
quid loquaris cu tacuis in pa
tua te no pdat Ob pone lag
ne tue clausura fideli

Qui
manducat me et ipse
vivit pter me Iacob
Vne est vita nostra vapor
est modicu parens Paulus
Qd' qd' mpnit est non tantu est
Certa bonu certame adphede
vitam eternam in qua nomq
es Salomon Ne glorieris
in crastinum ignorans quid sup
venturu dies pariat Vita dulce
longior est tempq nascendi
et tempq morendi Verno
est qui semp vivat et qui
spnsre habeat sdiuna Sen
tentia Dis malus aut do
cetur ut corrigat a eo vivat
ut pdiu bonus exercat Ke
rotinus Vt Iumae vite bnu
dampna deuitos est Brevis

est hui vite felicitas modica
est huius sti gloria Cidnca et
fragilis tempus potera dicubi
sunt reges ubi principes ubi lo
cupletes rem ubi potentes sti
quai vmbra transierunt velud
somnium evanuerunt queuntur
et no sunt Diuitie usq adpi
ritu durant multi qd' opes s
peditaneum multe nocte pene
raneunt diuitie Toto aio todi
et dampna qd' diligit mundu
Esto mortuus mundo et mundu
tibi Contemptne viventes que
post morte vere no potes Vsq
Tantu eu in hac vita est tempu
operi boni illic nagz ndiam
opaco spectat p itubuo metere
Tu vite pitet longitudine
non de suo spacio p de eius fine
considerat qua sit miseria t bnu
sat vilu pensat Cela eu cau
sidatur filis et vita hois retolli
tur diebus singulis Tu vitaz
longam quere ad eam tende
vita pro qua rogamus es id est
eternas Ver est eu vita vitul
nam ista vita mortalis e e qd
oportet homine mirarne mdo
ne moriat in aia ego Tunc
quisq vnd redit s secundu
sanu mouent mqd plu de
cerunt corde delectetur Demora
vite istius tedu patit mstuq
eo qd' ad desiderata patriam
tarde pueniat Collicite vivu
quisq nuere debet et semp
timu vite sue considerat s
huius sti blandicias cauegat
Verbum aiius ignorancia cito